

HELST MER OM RESULTATET

Svaret från Joel Halldorf, Dagen 13 juli, tackar jag vänligt å min sida för, men hade hoppats att Joel helst presenterat mer om vad "ledarskapsskrivandet" inom Pingst kan förväntas få för resultat av en grundlig samtidsanalys. Kanske förlorades en del av spetsen i min artikel efter att den bantats något. Men är ett möjligt mål nytt lyft för "omvändelsesteologi", där Jesus som försonare av synd predikas. Eller kan d.sk. fördjupningen få "tillvännelsesteologi" som resultat, där samhällets tankegodis och livsstilar alltmer accepteras. Att beskriva vägen framåt för Pingst, kan ju göras med bruk av stort utrymme i skrift (långa texter) och ta betydande tid för skribenterna. För snuttifiering av text och kortade tal är förstås aldrig någon lösning. Men det bibliska Evangeliet, eller om man säger, Nya testamentets samlade budskap kan väl aldrig frångås så länge Jesus dröjer med sin återkomst? Förändringar på moralens och etikens område i samhället har Pingst att ta ställning till, likaså den tekniska utvecklingen, den ekologiska och den politiska. Men kan det i avgörande mening få leda fram till teologiska svar, som krockar med eller ersätter Guds tidlösa ord till oss? I denna sak är jag både orolig på grund av tidsandan idag, och förväntansfull på grund av möjligheten till en tid av väckelse bakom hörnet. Till pingstförkunnare som också på senare år eller nyss i god åsiktsmiljö utkommit i "bokform", kan t.ex. nämnas: Olof Djurfeldt, Sven Almkvist, Sune Olofson, Donald Bergagård, Stanley Sjöberg och Niklas Piensoho. Variationen som uppstår genom olika lokala röster inom Pingst, menar jag är att föredra framför ett utnämnt skrivande överledarskap. Anar nämligen att dessas överenskomna teologiska idéer och visioner blir mer makt- och känsloladdade att pröva.

Sigvard Svärd